

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Proprietatea și organul oficial al Asoc. instit. financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Inscris sub Nr. 22/1938 la Tribunalul Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarion Roman Nr. 1-3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500—; pentru particulari Lei 400—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300—. În străinătate Lei 800—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare cm. Lei 6—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Director: **Constantin Popp.**

••••••

Redactor responsabil: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Șovinism economic. — Din suferințele trecutului.. Necesitatea distrugerii Românilor pe teren economic-financiar. — Lichidarea datoriilor agricole și urbane: Jurisprudență. — Deciziunea Nr. 168—1938. — Vitalitatea popoarelor europene. — Bilanșuri: „Țânțăriana”, institut de credit și economii, societate pe acți în Țânțari „Mărgineana”, institut de credit și economii, societate pe acți în Poiana, (jud. Sibiu).

Șovinism economic.

Într-o zi de târg săptămânal, o doamnă română a voit să cumpere niște pui dela o Săsoaică. Doamna a întrebat nemțește cât costă puii. Săsoaica a răspuns că 65 Lei. Româncea voind să se târguiască, n'a mai fost ajutată de vocabularul ei nemțesc, și a dat-o pe românește. Dăzând Săsoaica că are de aface cu o Româncă, i-a spus doamnei că „dumitale nu'i dau decât cu 70 Lei”. Doamna indignată, a adus un polițist și i sa plâns că fiind ea Româncă, țărancea a urecat numai decât prețul puilor. La intervenția polițistului Săsoaica i-a vândut totuși puii cu 65 Lei, dar tot atunci unei Săsoaice a vândut aceiași calitate cu 60 Lei. Nu e vorba de sume mari, însă cazul e caracteristic din punct de vedere etnic, deoarece cazul acesta mic se poate raporta la lucruri mai mari. Cazul de sus înseamnă nici mai mult, nici mai puțin, că noi Români, autohtonii acestei țări, suntem exploatați de o mână de oameni aduși aici, înainte cu câteva secole, ca

coloniști. Mai înseamnă că la mâna această de oameni găsim o solidaritate uimitoare când e vorba de exploatarea noastră. În schimb ce facem noi?

În primul loc, nu căutăm să dezvoltăm simțul solidarității economice dela individ la individ, ci așteptăm toate dela stat. Simțul de ajutorare reciprocă este la Români încă în fașe. În schimb dacă privim spre compatrioții noștri Sași, îi vedem grupați în fel de fel de reuniuni și asociații culturale, economice și de ajutorare, începând cu așa numitele „vecinătăți” („Nachbarschaft”-uri) până la diferitele bresle. Toată activitatea acestor așezăminte culminează în lozince: „totul pentru noi, nimic pentru străini”. Și într'adevăr, comerțul și industria lor să mișcă în primul rând printre ei. De cumpărat, numai atunci cumpără dela Români, când este absolut necesar.

Îndată după schimbarea regimului parlamentar, una dintre multele și marile probleme ale zilei, era naționalizarea comerțului și industriei. Chestia a fost obiect de dezbateră în diferite comisii, și în presă s'a scris mult despre ea. A trecut mai bine de un an de atunci, dar lumea a devenit indiferentă de acele proiecte și nici oficialitatea nu le mai urmărește. Rămâne deci ca publicul românesc să se ajute așa cum poate și să se orienteze după exemplele pe cari le are înaintea ochilor și cu cari se întâlnește în fiecare zi.

Ce a făcut pe popoarele străine cari trăiesc în mijlocul nostru, să-și poată menține supremația economică?

Sașii când au fost colonizați în Transilvania, au venit deja organizați în bresle. Industria și meseriile erau lângă Rin în floare în secolul al 13-lea și 14-lea, când coloniștii au venit în țara noastră. Noi în schimb eram păstori și plugari.

Bucurându-se de privilegiile acordate de regii ungari, Sașii s'au organizat în mijlocul nostru după obiceiurile lor, formând un nucleu de tot străin și de sine stătător. Pe platurile noastre abia acum, după scurgerea atâtor popoare barbare, a început să fie liniște și coloniștii germani au profitat de bună starea ce începea să se înfiripeze și la noi și produsele industriei și meseriilor lor au găsit consumatori numeroși între Românii cari îi înconjurau. Aceasta este cheia bunăstării lor. Începutul cu începutul industria casnică care prevedea pe țărânul român cu toate cele trebuincioase, a fost înlocuită cu produsele orașelor. Legile în vigoare nu permiteau Românului de a pătrunde în orașe, necum în breslele săsești, astfel că industriile și meseriile erau pentru noi prohibite până în vremurile cele mai moderne.

O tradiție de secole a făcut din Sași, buni meșteșugari și comercianți. Să nu ne mirăm deci, că noi cari avem deplină libertate de a ne afirma pe acest teren numai de două decenii, mergem așa de încet înainte. În privința meseriei lor, Sașii întocmai ca Evreii, au fost totdeauna escluzivi față de noi. Numai a rare-ori izbutea să pătrundă un Român în misterele afacerilor lor. Am putea afirma, că aceste două popoare au o economie națională a lor proprie bazată pe considerațiuni etnice.

De vândut, ei vând bucuros produsele lor Românilor, căci doar de pe ei trăiesc; dar de cumpărat, numai în cazuri de nevoie. Astfel banul nu iese din circuitul etnic, și prosperitatea ei-ului este păstrată. Nu sunt lucrurile aceste demne de admirat și de imitat? Pentru ce să nu ducem și noi banul nostru în prăvălia comerciantului, meseriașului și industriașului român? Este adevărat, că de-o-camdată avem puține firme românești dela care ne-am putea aproviziona, și poate că nici calitatea

produsului nu este totdeauna la nivel, dar o stăruire tenace în direcția ameliorării acestei situații, ar aduce de bună seamă roadele dorite. În privința aceasta cumpărătorul român nu procedează decât rare-ori în mod rezonabil. Înainte de a părăsi definitiv o prăvălie românească, trebuie prin un procedeu de elucidare adus respectivul comerciant sau meseriaș la convingerea, că decât să dai câte-o-dată o mare lovitură, sau câte un chiul, e mai economic și mai preferabil a nu dori să te îmbogățești în câțiva ani prin improvizări, ci să ajungi culmile cu o muncă tenace și meticuloasă onestă, care este un drum mai lung, dar cu rezultate durabile. În felul acesta vom ajunge la o solidarizare a clientelei române cu patronul român, și se va forma o tradiție profesională.

Începutul cu începutul, intelectualul român se convinge că plasarea tinerețului în funcții devine tot mai anevoioasă. Va veni și momentul acela, când va ști prețui comerțul și meseriile. Va fi o revoluție în mentalitatea intelectualului român, însă stomacul va învinge asupra prejudecăților, căci decât să mori de foame totuși e mai frumos să fii patronul unei întreprinderi fie cât de mici. Intrarea intelectualului în comerț și meserii, va aduce cu sine și o pricepere mai bună a necesităților publicului, și o adaptare la mentalitatea, gustul și pretențiile sale. Atunci vom găsi în prăvălia patronului român marfa ce ne trebuie. Ucenicii noștri vor avea atunci dela cine învăța, pe lângă știința profesională, și maniere și arta de a atrage publicul. Atunci abia vom fi în situația de a combate eficient pe străinii din mijlocul nostru, și nu va trebui nicio inițiativă de sus, pentru ca să ia drumul în direcția din care au venit.

MERCATOR.

Din suferințele trecutului...

Necesitatea distrugerii Românilor pe teren economic-financiar.

De Onisifor Ghibu, prof. univ.

Ne permitem a reproduce din ziarul „Tribuna”, din Cluj, Nr. 74 din 31 crt. articolul dlui Prof. Onisifor Ghibu despre lucrarea dlui Anton Huszár (Herskovits) partea privitoare la băncile noastre.

Mari îngrijorări îi cauzează autorului institutele de credit românești, în serviciul cărora se găsesc apro-

ximativ 600 funcționari, — toți agenți ai politicii românești naționaliste. Această „castă independentă“ de funcționari, având zilnic contact cu poporul, exercită o puternică influență națională asupra lui. În afară de aceea, institutele din chestiune dau în fiecare an un sfert de milion coroane tantieme membrilor din direcțiune, cari, prin contactul zilnic avut la bănci, sunt tărăși și ei în apele politicii naționaliste și tărăsc, la rândul lor, după ei și poporul. Fiecare bancă este mecanismul principal al mișcării naționale. Acolo se pun la cale toate alegerile: de primari, de deputați și chiar de vlădici. Aceste bănci au asupra statului maghiar o influență păgubitoare nu numai din punct de vedere financiar, ci mai ales din punct de vedere politic, prin faptul că duc în tabăra antimaghiară, masele poporului român.

În consecință, e necesar să se ia măsuri pentru a se îngreua sporirea băncilor românești și pentru a strâmtora activitatea celor existente, în astfel de cadre, cari și dacă nu le vor distruge cu totul, cel puțin vor slăbi acțiunea distrugătoare îndreptată de ele în contra Statului ungar.

In acest scop:

Ministerul de Comerț să însărcineze un comisar guvernial special, care să studieze statutele tuturor băncilor românești. La propunerea acestuia, Tribunalele să șteargă din statute toate acele dispoziții, cari contravin Codului comercial și cari favorizează scopurile separatiste politice ale băncilor românești. Cu prilejul revizuirii statutelor ar trebui șterse mai întâi acele dispoziții cari fac cu neputință Ungurilor obținerea de acțiuni la aceste bănci, fapt prin care ei nu ajung în situația de a putea controla activitatea politică a acestora.

Să se prevadă în legea comercială că directorii de bancă nu pot avea un alt post salarizat sau împreunat cu venituri. Prin aceasta s'ar îngreua mult viața băncilor românești, ai căror directori trăesc din veniturile altor ocupațiuni.

Să se prevadă că preoșilor români cari sunt membri în direcțiunea vreunei bănci, li se retrage din congruă, suma pe care o primesc dela bănci, ca tantieme.

Prin aceasta s'ar ajunge acolo, că preoșii ar renunța mai curând la tantieme, decât la congruă și astfel ar scădea și influența lor cea mare politică asupra țărănilor.

Ministerul de Culte să interzică profesorilor și învățătorilor români de a face parte din Consiliile de administrație, sau din comisiile de censorede ale băncilor.

Dat fiind că multe bănci românești beneficiază de reesconturi considerabile dela băncile austriace, ministerul de comerț ar trebui să provoace în mod

confidențial atât Direcțiunea Băncii Austro-Ungare, cât și Direcțiunile centrale și provinciale ale tuturor băncilor ungurești, ca cu considerare la punctul de vedere al politicii de stat maghiar să sisteze reescomptul pe seama băncilor românești.

Pentru a face cu neputință înființarea de noi bănci românești, ar trebui modificată legea comercială în sensul ca nou înființându-se bănci să aibă un capital social inițial de cel puțin 400.000 coroane¹⁾, iar membrii din Direcțiune să dispună de cel puțin 10.000 cor. capital, respectiv să garanteze pentru o astfel de sumă cu avere imobilă. O astfel de restricție ar face cu desăvârșire imposibilă ivirea de noi bănci românești.

Să se înființeze în regiunile locuite de Români în scopul contrabalansării băncilor românești, așa zise „Bănci populare județene“ maghiare cari să servească interesele locuitorilor respectivei regiuni, fără considerație de naționalitate sau confesiune. Deocamdată să se înființeze astfel de bănci în orașele de reședință ale județelor, urmând ca să se deschidă sucursale în toate acele localități în care există bănci românești. Aceste bănci trebuie să fie ajutate de guvern, prin depuneri pe cari le-ar face și după cari n'ar primi dobânzi. Ele ar fi sub controlul prefectului de județ. Aceste bănci ar ajuta în prima linie pe locuitorii maghiari din regiunile românești, dându-le posibilitatea să reziste și să învingă greutățile împreunate cu misiunea lor. În consiliile de administrație ale acestor bănci ar trebui aleși membri, cei mai fanatici naționaliști români, cari grație tantiemelor pe cari le-ar primi de aci, ar renunța la activitatea lor naționalistă. Băncile acestea ar trebui să realizeze respectiv să ajute întreprinderi industriale, deoarece muncitorii aplicați în aceste întreprinderi, în urma raportului lor de dependență față de ele, „pot fi mai ușor influențați respectiv mai ușor câștigați pentru maghiari și pentru maghiarizare“.

Cu ajutorul băncilor județene, țărănimea română ar putea fi scoasă din lanțurile politicii ultranaționaliste române, în care au băgat-o băncile românești, prin împrumuturile lor.

Dar fiindcă băncile românești au hotărât, în conferința reprezentanților lor dela 26 Sept. 1906 să înființeze o societate a lor sub numele „Solidaritatea“, care urmărește întărirea acțiunii economice românești, autorul propune ca guvernul condus de puncte de vedere de stat, să împiedece constituirea „Solidarității“.

¹⁾ Dintre băncile românești existente, numai 4 aveau un astfel de capital social (N. A.)

Aplicarea legii lichidării datoriilor. Jurisprudență.

Concordat Agricol. Creditorii străini nu sunt exceptați dela reducerea creanțelor față de bănci și alte instituțiuni naționale de credit, cari au încheiat concordat cu majoritatea creditorilor lor în conformitate cu disp. art. 52 din legea lichidării datoriilor agricole și urbane și art. 25 și următorii din legea cu privire la unele dispozițiuni pentru înlesnirea și refacerea creditului din 20 Aprilie 1935.

În fapt: Băncile Bănățene Unite S. A. Timișoara, a încheiat cu majoritatea creditorilor săi un aranjament de plată în baza art. 52 din legea din 7 Aprilie 1934, aranjament rămas definitiv, potrivit căruia soldul depunerii reclamantului este de 578.000 lei.

Reclamantul C. T., cetățean maghiar, a chemat în judecată pe numita bancă pentru a fi obligată să-i plătească această sumă. Tribunalul a respins acțiunea deoarece creanța reclamantului nu este din cele exceptate dela conversiune de art. 69 lit. a. din legea citată.

În drept: Prin art. 69 lit. a. din legea lichidării datoriilor agricole și urbane din 7 Aprilie 1934, se exceptează dela reducerile acordate prin lege, exclusiv, datoriile debitorilor intrând în prevederile cap. I și II ale legii, contractate față de creditorii străini, persoane fizice sau juridice, sau societăți comerciale de naționalitate străină;

În cap. I și II, respectiv art. 1 lit. A și 30 ale legii, lichidării datoriilor agricole, sunt definiți și enumerați exclusiv debitorii agricoli și urbani, persoane fizice și persoane juridice fără scop lucrativ;

Din simpla citire a textelor articolelor 1 lit. A și 30 ale legii acum numite, se constată, că datoriile băncilor debitoare nu intră în cadrul acestor texte, ci numai datoriile debitorilor acolo definiți și enumerați, căci acele texte sunt redactate în spiritul de a exclude, din prevederile lor, datoriile persoanelor juridice cu scop lucrativ;

Drept urmare, nu se poate enumera printre datoriile exceptate dela beneficiile legii și datoria băncii pârâte, numai pentru că este contractată față de un creditor străin, căci făcând aceasta ar fi să se adauge la legea lichidării, care este o lege de strictă interpretare;

Neputând fi deci extinse prevederile art. 69 lit. a. ale citatei legi asupra altor datorii, ale altor debitori, decât cei expres prevăzuți în această lege, rezultă că băncile debitoare își urmează regimul și procedura lor specială, instituite prin art. 52 al legii lichidării din 7 Aprilie 1934, chiar și față de creditorii străini, deoarece acest text de lege nu distinge între creditori, cum o face art. 69 pentru datoriile debitorilor arătați în cap. I și II ale legii, față de creditorii străini; (În acest senz deciziunea Casației Secția II-a Nr. 45 din 18 Ianuarie 1937, deși Înalta Curte prin alte deciziuni,

din 30 Noembrie 1936 și 8 Decembrie 1936, a hotărât contrariu, atribuind dispozițiunilor art. 69 o aplicabilitate generală, motivând că sfera lor de aplicațiune nu este limitată numai la debitorii vizați în cap. I și II ale legii, ci și băncilor și instituțiilor de orice fel, care au uzat de beneficiile acordate lor prin art. 52 și următorii din lege).

Nefiind contestat între părți, că banca pârâtă a încheiat un aranjament de plată definitiv cu majoritatea creditorilor săi, cu respectarea tuturor condițiunilor cerute de art. 52 din legea pentru lichidarea datoriilor agricole și urbane din 7 Aprilie 1934, și art. 25 și următorii din legea cu privire la unele dispozițiuni pentru înlesnirea și refacerea creditului din 20 Aprilie 1935, acest aranjament este valabil și obligatoriu și față de reclamant, creditor străin, pentru motivele de drept mai sus expuse, și pentru motivul de echitate, care reclamă o egalitate de tratament a creditorilor străini cu creditorii naționali, în scop de a suporta împreună reducerile de creanțe, acordate de lege băncilor și oricăror instituții de credit, ca o compensație a reducerii creanțelor lor față de debitorii convertibili, cu atât mai mult, cu cât în baza convenției ratificate prin legea publicată în Mon. Of. Nr. 79—932 și a legii interpretative din 8 Aprilie 1936, cetățenii unguri, debitori, au dreptul să se prevaleze, ca și cetățenii români, de dispozițiunile legii de lichidare a datoriilor agricole și urbane din 7 Aprilie 1934.

Așa fiind, corect a decis Tribunalul, fără a mai intra în examinarea originii creanței reclamantului, că acțiunea lui este nefondată, respingând-o ca atare, deoarece reclamantul nu și-a formulat acțiunea conform reducerilor prevăzute în aranjamentul de plată încheiat definitiv de pârâtă cu creditorii ei, pentru toate creanțele existente față de ea.

(Curtea de Apel Timișoara S. II. Decizia din 23 Decembrie 1938. Președinția dlui Emil Dumitrescu, prim președinte; redactor dl Ioan D. Popescu, consilier).

Înalta Curte de Casație și Justiție, Secțiunea II-a

Deciziunea Nr. 168—1938.

Președinția d-lui Th. Radu, Consilier.

Conversiune, Sechestrul. Desființarea lui nu se poate cere decât sub condiția ca debitorul să fi plătit toate ratele până la data cererii de desființare.

DELIBERÂND,

Asupra recursului declarat de Cassa Generală de Economii din S., sucursala Cluj, în contra deciziunii Nr. 452/1937 a Curții de Apel Cluj, secția II-a, prin care s'a admis apelul introdus de debitorul urmărit A. P. în contra sentinței Nr. 564/1935 a Trib. Cluj

secția II-a, reformându-se această sentință, s'a admis cererea debitorului făcută pe baza art. 68 din legea lichidării datorilor din 7 Aprilie 1934, pentru desființarea sechestrului înființat asupra averii sale la cererea recurentei.

Că, pentru a da această soluțiune Curtea de fond motivează, că cererea pentru desființarea sechestrului este admisibilă în principiu, debitorul întrunind condițiunile prevăzute de art. 30 A. a. b., B. a. b. din legea dela 7 Aprilie 1934, pentru a beneficia de dispozițiunile ei, că deasemeni debitorul din cauza neachitării primei rate care este scadentă la data introducerii cererii sale, — 12 Martie 1935 — n'a pierdut beneficiul termenului, deoarece creditoarea a făcut acțiune principală, și în acest proces încă nu s'a stabilit un mod definitiv dacă debitorul poate beneficia de conversiune și astfel fiind potrivit art. 14 al. ultim al legii lichidărilor creditoare, va putea invoca pierderea beneficiului termenului numai dacă debitorul nu achită toate ratele deja scadente precum și dobânzile legale în termen de 3 luni dela pronunțarea hotărârei definitive, prin care se constată, că debitorul intră în conversiune.

Văzând motivul I de casare, prin care se invoacă violarea art. 14 și 68 din legea lichidării datorilor prin faptul, că s'a desființat sechestrul, deși urmăritul nu a plătit nici o rată scadentă.

Considerând, că legea pentru lichidarea datorilor din 7 Aprilie 1934, față de împrejurările speciale economice și sociale, reglementând situația dintre creditori și debitori, a edictat o serie de dispozițiuni cu caracter de protecțiune a debitorilor, că însă de aceste avantaje nu se pot bucura decât acei debitori asanabili care la rândul lor satisfac obligațiunile ce le sunt impuse prin aceeași lege, astfel art. 33 din lege, referindu-se la debitorii urbani, prescrie, că aceștia vor beneficia de o reducere de 20 la sută, din datorile lor, suma fiind plătită în 10 ani cu rate semestriale egale, ratele fiind scadente la 15 Mai și 15 Noemvrie ale fiecărui an, prima scadență fiind la 15 Noemvrie 1934, că potrivit al. I. și II. ale art. 14 în caz de neplată a unei singure rate chiar față de unul dintre creditori, creditorul neplătit va putea urmări fructele naturale sau civile sau veniturile de orice fel ale debitorului, iar în caz de neplată la scadență a două rate succesive, chiar față de unul singur dintre creditori, debitorul va fi de drept decăzut din beneficiul termenului față de debitorul neplătit, putând fi urmărit asupra bunurilor sale, pentru creanța astfel cum a fost redusă prin legea de față.

Considerând că din analiza acestor texte de lege rezultă, că pentru a putea cere desființarea măsurilor de urmărire nu ajung ca debitorul asanabil să întrunească condițiunile cerute de lege pentru a putea fi considerat ca atare, ci dânsul va trebui să dovedească, că a plătit ratele până în momentul introducerii cererii sale.

Că astfel fiind, urmează a vedea că numai cu exces de putere și violând textele citate, Curtea de fond a admis cererea urmăritului pentru desființarea sechestrului, fără a verifica în prealabil dacă dânsul este la zi cu plata ratelor.

Că în ceea ce privește alineatul ultim al art. 14, acesta este referitor la creanțele contestate când nu se poate ști ce anume datorează debitorul.

Că întrucât în cazul de față urmărirea s'a pornit pentru o creanță definitiv stabilită și anume pentru suma de 360.000.— Lei capital, plus accesorii, după cum rezultă din deciziunea atacată, urmează că acest text este străin de firea pricinei și deci în mod eronat îl invoacă Curtea de fond în sprijinul soluțiunii sale.

Că, dar motivul în discuțiune fiind întemeiat, recursul urmează a fi admis, a se casa deciziunea Curții pe baza acestui motiv, fiind fără interes a se cerceta celelalte motive și a se trimite cauza pentru o nouă judecată la aceeași Curte.

Apreciind și asupra cererii de cheltuieli de judecată, Inalta Curte acordă recurentei suma de 2.000.— Lei.

Vitalitatea popoarelor europene. Popoarele balcanice în fruntea tuturor.

Problema creșterii natalității și a scăderii mortalității este astăzi una dintre cele mai însemnate probleme ale statelor europene, fiindcă de soluționarea ei fericită depinde în mod necondiționat vigoarea și viitorul popoarelor și al țărilor însăși.

Tabela comparativă de mai jos alcătuită după datele oficiale ale statisticilor respective pentru perioada dintre anii 1932—1936, ne prezintă următoarea situație obiectivă:

	natalitate	mortalitate	% anual de creștere
Cehoslovacia	18	13·5	5·3
Polonia	26·6	14·3	12·3
Danemarca	17·7	10·8	6·9
Ungaria	21·7	15·3	6·4
Italia	23·1	13·7	9·4
Germania	17·0	11·3	5·8
Franța	16·0	15·5	0·5
Anglia	14·8	12·0	2·8
Statele balcanice:			
Bulgaria	28·3	14·8	13·5
Grecia	28·9	16·1	12·9
România	32·8	20·6	12·2
Jugoslavia	30·8	17·2	13·6

Cifrele acestea arată că dintre popoarele din Europa occidentală și centrală, Polonia are cea mai mare natalitate, dar în ce privește procentul de creștere anuală naturală a populației sale rămâne cu mult în urmă popoarele din Balcani, cari, din punctul de vedere al vitalității lor, ocupă locul de frunte între toate celelalte popoare din Europa.

„TÂNȚĂRIANA“, institut de credit și economii, societate pe acții în Tântări.

CONVOCARE.

Accionarii institutului de credit și economii „TÂNȚĂRIANA“, societate pe acții în Tântări sunt prin aceasta invitați la

a XIII-a adunare generală ordinară,

care se va ținea *Duminică în 16 Aprilie 1939, ora 2 p. m.*, în localul școlii primare din loc, cu următoarea

ORDINE DE ZI:

- și anume:
1. Deschiderea și constituirea Adunării Generale;
 2. Raportul Consiliului de administrație și Comitetului de censored asupra gestiunii din anul 1938;
 3. Descărcarea Consiliului de administrație și Comitetului de censored pentru gestiunea anului 1938;
 4. Distribuirea Profitului curat de Lei 28.879;
 5. Alegerea a 3 membri în Consiliul de administrație în locul a) pr. Ilariu Gontea, b) Stefan Ciolan și c) inv. Ioan N. Grămadă, precum și a 3 membri în Comitetul de censored în locul a) Inv. dir. școl. Ioan Frăciu, b) Dumitru Mamină și c) Ioan D. Comănelea, al căror mandat a expirat în acest an;
 6. Fixarea jetoanelor de prezență pentru Consiliul de administrație și
 7. Eventuale propuneri anunțate președintelui Consiliului de administrație cu cel puțin 24 ore mai înainte de deschiderea Adunării Generale.

Tântări, în 19 Martie 1939.

Consiliul de Administrație.

Activ		Balanț cu 31 Decembrie 1938.		Pasiv	
		Lei	b.		
1. Cassa:				1. Capital social	1.000.000—
a) Numărar efectiv	69.410—			2. Fonduri de rezervă:	
2. Disponibil la bănci:				a) Rezerva legală-statutară	380.598—
a) În țară				b) Rezerva specială — alte	
3. Portofoliu de titluri:				fonduri	120.619—
I. Titluri românești:				3. Fonduri de amortisment:	
4. Portofoliu de scont:				I. Pentru creanțe dubioase	180.000—
I. Plătibil în țară: În portofoliu	438.642—			4. Depuneri spre fructificare:	
a) Cambii fără garanții				I. Din țară:	
5. Debitori:				a) La vedere — depuneri noi,	
I. Din țară	33.450—			nominative, pe livrete de	
6. Debitori beneficiind de Legea lichidării dato-				economii	147.129—
riilor din 7 Aprilie 1934 — cota rămasă la				b) Pe termen — depuneri	
Portofoliu	1.695.625—			vechi pe livrete și reduse	
7. Pierderi din aplicarea Legii L. D. A.	209.893—			prin angajament	581.991—
8. Participațiuni:				5. Creditori:	
I. În țară:				I. Din țară:	
a) La alte întreprinderi: La Portofoliu	25.500—			a) Creditori noi și nereduși	2.346—
9. Mobilier	1—			6. Dividende neridicate	4.304—
	2.472.521—			7. Conturi diverse creditoare	26.653—
				8. Conturi transitorii	
				9. Beneficiul net:	
				a) Beneficiul anului curent	28.879—
					2.472.521—

Conturi de ordine.

Lei		Lei	
b.		b.	
1. Cauțiuni statutare		1. Deponenți de cauțiuni statutare	
2. Debitori pt. aval și scrisori de gar. date de bancă		2. Creditori pentru aval și garanții date de bancă	
3. Efecte comerciale în gaj		3. Deponenți de efecte comerciale în gaj	
4. Cambii de circulațiune		4. Deponenți de cambii în circulațiune	
5. Efecte spre incasare		5. Remitenți de efecte spre incasare	
6. Ipoteci și cesiuni, mărfuri în gaj și garanții		6. Deponenți de ipoteci, cesiuni, mărfuri în gaj	
diverse: a) În portofoliu	1.201.700—	și garanții diferite	1.201.700—
7. Titluri în gaj		7. Deponenți de titluri în gaj	
8. Depozite de titluri și alte valori în păstrare		8. Deponenți de titluri și alte valori în păstrare	
9. Debitori de titluri împrumutate		9. Diverse titluri împrumutate	
10. Acreditiv diverse		10. Acreditiv și diverse	
11. Efecte reescomptate în conversiune		11. Angajamente de reescompt în conversiune	
	1.201.700—		1.201.700—

„TÂNTĂRIANA“, institut de credit și economii, societate pe acții în Tântari.

Debit		Contul Profit și Pierdere.		Credit	
		Lei	b.		
1. Cheltuieli de administrație:				1. Report din beneficiile anului precedent	
a) Salarii, indemnizații și je-				2. Dobânzi încasate:	
toane de prezență	34.620—			a) Dela portofoliul de scont	80.131—
b) Diverse	18.213—	52.833—		3. Venitul imobilelor	5.450—
2. Impozite și taxe		8.384—		4. Comisioane încasate	4.527—
3. Dobânzi plătite:				5. Venitul portofoliului de titluri	
a) La Depuneri		4.297—		6. Venitul participațiunilor	
4. Comisioane plătite				7. Beneficii diverse	4.285—
5. Amortizări:					
a) La creanțe dubioase					
b) La imobile și mobilier					
6. Beneficiu net:					
a) Beneficiul anului curent		28.879—			
		94.393—			94.393—

Tântari, la 31 Decembrie 1938.

Contabil autorizat: ss. Nec. Bărbat.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Președinte: ss. Pr. Ilariu Gonțea. ss. Neculae Bărbat. ss. A. Morar. ss. Stefan Ciolan. ss. Ios. Scorțea.
ss. Dumitru Gavrilă. ss. Stef. Grama, ss. Pompiliu Taus. ss. Ioan N. Grămadă.

Verificat și găsit în conformitate cu codul de comerț și legea bancară.

Tântari, la 19 Martie 1939.

COMITETUL DE CENSORI:

Președinte: ss. Ioan Frăciu. ss. Vasile Ciolan. ss. Neculae G. Gavrilă. ss. Gheorghe Sim. Popa.
ss. Neculae Tilă Grămadă. ss. Iosif Sofr. Gavrilă.

„MĂRGINEANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOC. PE ACȚII ÎN POIANA, (JUD. SIBIU).

Aprobată prin decisiul Trib. Sibiu Nr. 1498/1907. Inscrisă în registrul bancar sub Nr. 19 din 27 Oct. 1934.

Capital social Lei 1.000.000— — Fonduri Lei 1.697.426—

CONVOCARE.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii, „MĂRGINEANA“, societate pe acții în Poiana, jud. Sibiu, pri
aceasta se invită la

a XXXII-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Poiana, Marți la 11 Aprilie 1939, ora 4 d. a., în localul institutului, cu următorul

PROGRAM:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale;
2. Raportul anual al Direcțiunii, Bilanțul anului de gestiune 1938 și raportul consiliului de cenzori;
3. Distribuirea profitului curat realizat conform bilanțului și votarea absolutului;
4. Alegerea a 3 membrii în Direcțiune pe un period de 3 ani;
5. Alegerea casierului institutului pe un nou period de 3 ani;
6. Fixarea marcelor de prezență pe anul 1939;
7. Discuții asupra fuziunii;
8. Aprobarea concludusului adus de Direcțiune în ședința ținută la 29. IV. 1938;
9. Eventuale propuneri, conform §-ului 25 din Statute.

Acțiunile și eventualele documente de plenipotență sunt a se depune la cassa institutului cel puțin cu 1 oră înainte de deschiderea adunării.

La caz că nu se întrunește numărul suficient de acționari, adunarea generală se va ține la 8 zile, conform §-ului 21 din statute.

Poiana-Sibiului, la 17 Martie 1939.

Direcțiunea.

„MĂRGINEANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOC. PE ACȚII IN POIANA, (JUD. SIBIU).

Active.		Bilanț încheiat la 31 Decembrie 1938.		Pasive.	
		Lei	b.		
Cassa :				Capital social	1.000.000—
Numerar efectiv	742.248—			<i>Fonduri de rezervă :</i>	
<i>Portofoliu de titluri:</i>				a) Fondul general de rezervă	1.000.000—
Titluri românești :				b) Fondul special de rezervă	130.076.33
Efecte publice necotate la bursă	29.430—			c) Fondul creanțelor dubioase	514.799.50
<i>Debitori din țară:</i>				d) Fondul de zidire	110.599.66
Creanțe de conversiune conf. legii din 7. IV. 1934				e) Fondul cultural filantropic	11.029.63
(cota redusă)	6.549.891—			f) Fondul acoperirii pierderilor	
Mobilier	12—			provenite din legea asanării	
Diverse conturi debitoare	11.325—			datoriilor dela 7. IV. 1934 (art.	
				13 al legii bancare)	212.574.74
				<i>Depuneri spre fructificare:</i>	
				Depuneri vechi reduse prin aranjament	3.925.171.17
				Rate neridicate	90.702—
				<i>Diverși creditori din țară:</i>	
				Creditori vechi nereduși	309.330.47
				Dividende neridicate	65.074.50
				Beneficiu net	54.250—
					<u>7.332.906—</u>
					<u>7.332.906—</u>

Conturi de ordine.

		Lei	b.		
Cauțiuni statutare	18.000—			Depuneri de cauțiuni statutare	18.000—
Ipoteci și cauțiuni în gaj (în portofoliu)	2.360.000—			Depuneri de ipoteci și cesiuni	2.360.000—
	<u>2.378.000—</u>				<u>2.378.000—</u>

Debit		Contul Profit și Pierderi		Credit	
		Lei	b.		
<i>Cheltuieli de administrație :</i>				Dobânzi încasate	129.499—
a) Salarii	49.700—			Diverse beneficii	47.172—
b) Chirie	4.000—				
c) Diverse cheltuieli de ad.-ție	43.533—	97.233—			
Impozite		21.338—			
Marce de prezență		3.850—			
Profit net		54.250—			
		<u>176.671—</u>			<u>176.671—</u>

Poiana-Sibiului, la 31 Decembrie 1938.

Ilie Dăncilă, cassar.

Pentru contabilitate: Dumitru Ciuchendea.

DIRECȚIUNEA:

Ioan Dăncilă, președinte.

Pr. Aron Șerb.

Ilie Radu.

Constantin Olariu.

Ioan Muntean.

Ioan I. Moga.

Ioan N. Oprian.

Constantin Șerb.

George Radu.

Subsemnatul Consiliu de censored am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină regulă și consonanță cu registrele institutului.

Poiana-Sibiului, la 17 Martie 1939.

CONSILIUL DE CENSORI:

Dr. Dumitru Bogdan, președinte.

Ion Radu.

Ion Șufană.

Ion Șerb Șerban.

Ioan Branga.

Ioan Dăncilă.

Controlat și aflat în consonanță cu registrele.

Sibiu, la 29 Martie 1939.

Romul Popp, expert-contabil.